

Academisch Ziekenhuis te Utrecht. Hermans was getrouwd en had een zoon.

Als we de schetsjes en verhaaltjes die hij in het schoolblad *Suum Cuique* publiceerde (waarvan hij korte tijd hoofdredacteur was) niet meerekenen, begon Hermans' literaire loopbaan tijdens de oorlog.³ Hij schreef toen een groot aantal verhalen en gedichten en de roman *Conserve*. Meteen na de bevrijding kwam een geweldige stroom publicaties op gang in diverse periodieken, zoals *De Baanbreker*, *Ad Interim*, *Criterium*, *Literair Paspoort* en *Vrij Nederland*. Van 1946 tot 1948 was Hermans redacteur van *Criterium*, waarin hij het eerste deel van *De tranen der acacia's* liet verschijnen. Toen dit tijdschrift buiten zijn medeweten en tegen zijn zin werd opgenomen in *Libertinage*, staakte hij zijn medewerking. Zowel gedurende enkele maanden in 1950 als van 1963 tot 1964 was hij redacteur van *Podium*. Hierin verschenen in mei–juni 1951 de fragmenten van *Ik heb altijd gelijk*, die later de aanleiding waren voor een proces tegen hem. Ook stonden in *Podium* van 1953 tot 1955 de eerste publicaties onder de titel 'Mandarijnen op zwavelzuur'. Behalve in de genoemde periodieken publiceerde hij ook veelvuldig in *Haagse Post*, *Het Vaderland*, *Het Vrije Volk*, *Propria Cures* (waarvan hij in 1971 enkele maanden het gastredacteurschap vervulde) en later in *Hollands Diep*, *Avenue* en, onder het pseudoniem Age Bijkaart, in *Het Parool* en *Nieuwsnet*. Vanaf 1980 werkte hij regelmatig mee aan *NRC Handelsblad* en *Elsevier*. Het kritische en essayistische deel van deze verspreide publicaties bundelde hij grotendeels.⁴

Een aantal andere pseudoniemen van hem is: Fjodor Klondyke – onder welke naam hij kort na de oorlog enkele